

علوم زیستی ورزشی - بهار ۱۳۹۷
دوره ۱، شماره ۱، ص: ۸۵ - ۷۷
تاریخ دریافت: ۰۵ / ۱۹ / ۹۵
تاریخ پذیرش: ۱۱ / ۲۴ / ۹۶

تأثیر کمکی (ادجواناتی) تمرین ورزشی استقامتی کوتاهمدت بر فعالسازی سلول‌های

T تنظیمی در واکسن HSV-1 و یادآورهای آن

عنوان کوتاه شده: اثر ادجواناتی تمرین ورزش کوتاهمدت در واکسن HSV-1

مهديي ملانوري شمسى^{*} - افسانه جمالى^۲ - مهدى مهدوى^۳

۱. استاديار، دانشکده علوم انساني، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ايران. ۲. دانشجوی کارشناسى ارشد، دانشکده علوم انساني، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ايران. ۳. گروه ايمونولوژي پزشكى انستيتو پاستور ايران، تهران، ايران

چکیده

تأثیر فعالیت‌های ورزشی بهصورت مزمون و حاد بهعنوان ادجوانات واکسن در برخی از مطالعات بررسی شده است. هدف از پژوهش بررسی ادجواناتی یک دوره تمرین ورزشی استقامتی کوتاهمدت بر فعالسازی سلول‌های T تنظیمی در مدل واکسن HSV-1 بود. به این منظور ۲۴ موش نژاد بالبیسی به سه گروه کنترل، گروه واکسن و گروه دریافت‌کننده واکسن و تمرین ورزشی استقامتی کوتاهمدت تقسیم شدند. فعالسازی سلول‌های T تنظیمی پس از کشت سلولی طحال از طریق تکنیک الایزا سنجیده شد. برای بررسی متغیرهای پژوهش از روش آماری آنالیز واریانس یکطرفه استفاده شد. نتایج پژوهش نشان داد بین گروه‌های پژوهش در مورد فعالسازی سلول‌های T تنظیمی تفاوت معناداری مشاهده می‌شود ($P < 0.05$). نتایج آزمون پیگیری توکی نشان‌دهنده وجود تفاوت معنادار بین گروه‌های کنترل و واکسن با گروه دریافت‌کننده واکسن و تمرین ورزشی استقامتی کوتاهمدت است ($P < 0.05$). نتایج پژوهش حاضر نشان‌دهنده افزایش فعالسازی سلول‌های T تنظیمی در پی استفاده از یک دوره کوتاهمدت تمرین ورزشی بهعنوان ادجوانات بوده است. این نتایج نشان می‌دهد استفاده از تمرین ورزشی استقامتی کوتاهمدت بهعنوان ادجوانات ممکن است کارایی واکسن را افزایش دهد.

واژه‌های کلیدی

ادجوانات، تمرین استقامتی، سلول‌های T تنظیمی، هرپس سیمپلکس ویروس.

مقدمه

Email: molanouri@modares.ac.ir

* نویسنده مسئول: تلفن: ۰۲۱۸۲۸۸۴۶۸۳

تبحال یا هرپس سیمپلکس-۱ (HSV-1)^۱ یک بیماری ویروسی است که توسط ویروسی به همین نام ایجاد می‌شود. تبال هنوز درمان قطعی ندارد و اگر ویروس وارد بدن شود، تا پایان عمر همراه شخص باقی خواهد ماند. نشان داده شده که این ویروس حتی با ابتلای افراد به برخی بیماری‌ها مانند آלצהیر و حتی فلچ ارتباط داشته است (۱،۲). با توجه به لزوم ایجاد ایمنی‌زایی کافی در نتیجه استفاده از واکسن HSV، استفاده از عوامل یاور یا ادجوانت همراه با واکسن ضرورت دارد (۳،۱).

معنای عامیانه ادجوانت "یاور" (از اجویر، لاتین به معنای کمک) است. در واقع اصل این لغت یونانی است و به مواردی اطلاق می‌شود که در تزریق به همراه واکسن، ایمنی‌زایی آن را تحت تأثیر قرار می‌دهند و پاسخ‌های ایمنی ضد واکسن را بهبود می‌بخشند (۴). ادجوانت‌ها عواملی‌اند که می‌توانند باعث تحریک سیستم ایمنی شوند. ادجوانت‌ها در مکانیسم، رفتار و همچنین از نظر ماهیت بسیار متنوع‌اند (۵). ادجوانت‌ها می‌توانند به دو گروه اگزوزنوس و اندوژنوس تقسیم می‌شوند. سیگنال‌های خطر (مثل IL-6) از قسمت‌های مختلف بدن در پاسخ به فعالیت بدنی حاد (۶) یا استرس ایمونولوژیکی آزاد می‌شوند و به فعال‌سازی هر دو بازوی ایمنی اکتسابی و ذاتی به سیستم ایمنی کمک می‌کنند به عنوان ادجوانت‌های اندوژنوس در نظر گرفته می‌شوند (۷).

مطالعات انجام‌گرفته در زمینه تأثیرات ادجوانتی ورزش در واکسن‌های مختلف با دو دیدگاه اصلی شکل گرفته‌اند. در دیدگاه اول آزاد شدن فاکتورهای خطر در پی یک وله ورزش به عنوان عاملی به عنوان افزایش تأثیرات واکسن بر سیستم ایمنی بوده است (۹،۸). در دیدگاه دوم تمرینات ورزشی به‌ویژه استقامتی با شدت متوسط به عنوان تقویت‌کننده سیستم ایمنی به‌ویژه در افراد با ضعف سیستم ایمنی مطرح بوده‌اند و به عنوان تقویت‌کننده تأثیرات واکسن‌ها استفاده شده‌اند (۱۰،۱۱). براساس نتایج برخی مطالعات تمرینات ورزشی طولانی‌مدت با شدت متوسط تأثیری بر کارایی واکسن‌ها نداشته است (۱۲،۱۰). به نظر می‌رسد به‌ویژه در افراد جوان استفاده از دوره‌های کوتاه‌مدت ورزش گزینه‌بهتری باشد. از سوی دیگر، ایمنی اکتسابی در مورد تأثیرات واکسن نقش حیاتی دارد. برای ایجاد پاسخ‌های ایمنی اکتسابی ۴-۷ روز زمان مورد نیاز است (۴). نشان داده شده که تأثیرات التهابی یک وله ورزش تا حدود ۲۴-۴۸ ساعت پس از ورزش باقی می‌ماند (۱۳). به نظر می‌رسد با توجه به اینکه ایمنی اکتسابی در پی تزریق واکسن در دوره ۴-۷ روزه فعال خواهد شد تا زمان فعل شدن ایمنی اکتسابی وجود تأثیرات ورزش به عنوان ادجوانت برای فعل نگهداشتمن سیستم ایمنی ذاتی ضروری است (۴). تحریکات

1. Herpes Simplex Viruses-1

پیوسته سیستم ایمنی ذاتی پس از تزریق واکسن تا زمان فعال شدن سیستم ایمنی اکتسابی دیدگاه جدیدی در مورد تأثیرات ادجوانتی ورزش ارائه خواهد کرد.

سلول‌های تنظیم‌کننده T از انواع لنفوцит‌های T هستند. این سلول‌ها به کنترل و مهار سایر سلول‌های ایمنی با آزاد شدن سایتوکاین‌های ویژه IL-10 و TGF- β کمک می‌کنند (۱۴). فاکتور رشد تغییر شکل‌دهنده بتا (TGF- β)^۱ به عنوان یکی از شاخص‌های فعال شدن سلول‌های T تنظیم‌کننده مطرح است. این سایتوکاین بر حسب شرایط، نقش مهارکننده‌ی بر روی بسیاری از رده‌های سلولی دارد و در مواردی موجب تحریک رشد برخی از رده‌های سلولی دیگر می‌شود. این فاکتور به عنوان عامل تعديل‌کننده پاسخ‌های ایمنی شناخته می‌شود (۱۵، ۱۶). به نظر می‌رسد فعال شدن سلول‌های T تنظیمی در اثر فعالیت سلول‌های Th1 و Th2 رخ می‌دهد، بنابراین فعال شدن آن می‌تواند در اثر فعال‌سازی سیستم ایمنی باشد.

با توجه به اینکه تأثیر یک دوره کوتاه‌مدت تمرین ورزشی استقامتی به عنوان ادجوانت واکسن تاکنون بررسی نشده، هدف از پژوهش حاضر بررسی تأثیر یک دوره هفت‌روزه تمرین ورزشی استقامتی با شدت متوسط به عنوان ادجوانت بر فعال‌سازی سلول‌های تنظیم‌کننده T در مدل واکسن HSV-1 بود.

مواد و روش‌ها

گروه‌های پژوهش

تعداد ۲۴ موش بالب سی ماده (۴ تا ۵ هفته، میانگین وزنی ۱۷/۶۷ گرم) از مؤسسه پاستور خریداری شد. سپس به طور تصادفی در سه گروه قرار گرفتند (هر گروه ۸ موش): گروه PBS (گروه P)، گروه واکسن HSV-1 (گروه V)، دریافت‌کننده واکسن HSV-1 و یک دوره کوتاه‌مدت تمرین استقامتی با شدت متوسط (گروه VT). موش‌ها دو هفته در حیوان‌خانه نگهداری شدند تا با محیط آشنا شوند و آمادگی انجام ورزش روی نوار گردن را داشته باشند.

1. Transforming Growth Factor Beta

تمرین کوتاه‌مدت استقامتی

موش‌ها سه روز پیش از انجام ورزش اصلی دو بار در روز مراحل آشناسازی را پشت سر گذاشتند. یک دوره کوتاه‌مدت تمرین استقامتی شامل دویدن با سرعت ۲۲ متر بر دقیقه با شیب ۵-درجه (شدت معادل ۹۰-۷۵٪ حداکثر اکسیژن مصرفی) به مدت یک ساعت برای موش‌ها در نظر گرفته شد (۱۰، ۱۶). بلافاصله پس از اولین جلسه تمرین استقامتی واکسن HSV-1 به صورت درون‌عصلانی تزریق شد. شش روز پس از تزریق واکسن حیوانات با همین شدت و مدت زمان تمرین ورزشی ادامه یافت. دومین واکسن، دو هفته پس از اولین واکسن و واکسن سوم دو هفته بعد از واکسن دوم تزریق شد. حیوانات تمرین کوتاه‌مدت ورزشی در دوره‌های یادآوری واکسن را مانند اولین تزریق پشت سر گذاشتند. طی ورزش از هیچ‌گونه شوک الکتریکی استفاده نشد و موش‌ها توسط یک فرد دستکاری و نگهداری می‌شدند. گروه واکسن هیچ‌گونه تمرین ورزشی انجام ندادند. دو گروه واکسن و PBS پیش از تزریق واکسن روی نوار گردان قرار می‌گرفتند تا تأثیرات احتمالی استرس نوار گردان کنترل شود. دو هفته پس از آخرین واکسن ۲۴ سر موش با رعایت نکات اخلاقی در خصوص مطالعات حیوانی کشته شدند.

کشت سلولی

در شرایط استریل طحال از بدن خارج شد و در پلیت درون بافر PBS قرار گرفت. سپس به صورت سوسپانسیون درآمد و دو بار در PBS سرد و دور 300 g و دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه شست و شو شد و به رسوب به دست آمده بافر لیزکننده به حجم ۵ میلی‌لیتر اضافه شد و به مدت ۵ دقیقه در دمای اتاق قرار گرفت. سپس به مقدار ۵ میلی‌لیتر محیط RPMI-1640 + FBS ۱۰٪ اضافه شده و پس از عبور سلول‌ها از الک سلولی سه بار در PBS همانند دفعه قبل شست و شو شد. سپس در محیط کشت ۱۰٪ FBS + RPMI-1640 سوسپانسیون شده و یک نمونه از آن با رنگ تریپان بلورنگ شده و به کمک لام نئوبار شمارش شد. در نهایت سلول‌ها به سوسپانسیون $3 \times 10^6 \text{ cell/ml}$ رسانیده شد.

ستجش سایتوکاین TGF- β با روش الایزا

از سوسپانسیون سلولی به دست آمده در پلیت ۲۴ خانه‌ای کشت داده و با آنتی‌زن اختصاصی تحریک نموده، در هر حفره $6 \times 10^6 \text{ cell/2ml}$ محیط کشت قرار می‌گیرد و به مدت ۷۲ ساعت در انکوباتور ۳۷ درجه به همراه ۵ درصد CO₂ کشت داده شده و پس از ۷۲ ساعت سوب رویی جمع‌آوری شد و تست

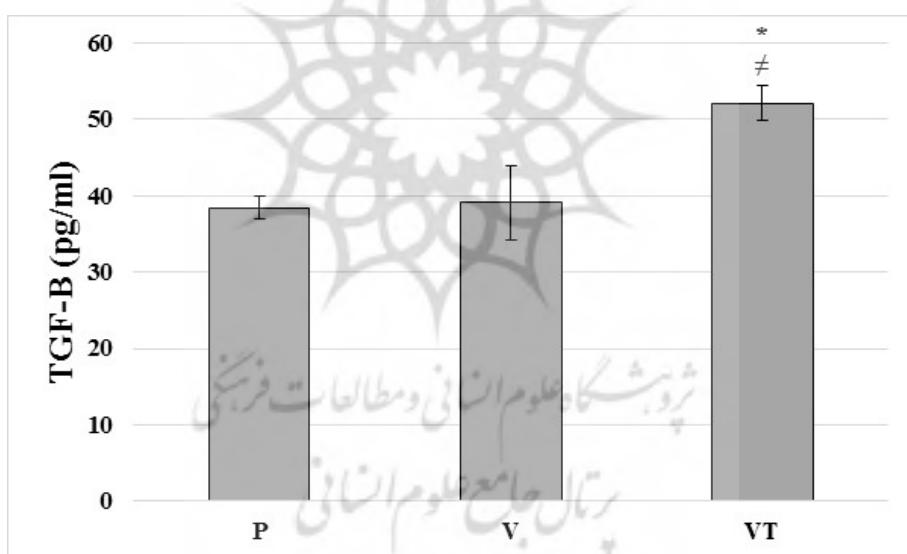
الایزا برای سنجش میزان سایتوکاین مذکور با استفاده از کیت‌های تجاری (R&D ، USA) براساس پروتکل کارخانه سازنده انجام گرفت.

روش آماری

به منظور مقایسه داده‌های گروه‌های مختلف با یکدیگر از روش آماری تحلیل واریانس یکطرفه و آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. ضمن اینکه از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۲ برای انجام آزمون‌های آماری استفاده شد. $P < 0.05$ معنادار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نتایج آزمون تحلیل واریانس یکطرفه برای میزان TGF- β به عنوان شاخص فعالسازی سلول‌های T تنظیمی نشان‌دهنده وجود تفاوت معنادار بین گروه‌های پژوهش است ($P < 0.05$). آزمون پیگیری توکی نشان‌دهنده تفاوت معنادار بین گروه VT با گروه P و V است ($P < 0.05$).

تشکل ۱. میزان TGF- β به عنوان شاخص فعالسازی سلول‌های T تنظیمی در گروه‌های پژوهش

P: گروه PBS، V: گروه واکسن HSV-1، VT: گروه واکسن HSV-1 دریافت‌کننده واکسن ۱ و یک دوره کوتاهمدت تمرین استقامتی. معناداری در سطح $P < 0.05$ ، * تفاوت معنادار با گروه P ≠ معنادار با گروه V

بحث

نتایج پژوهش نشان دهنده افزایش معنادار در فعال سازی سلول های T تنظیمی در پی استفاده از تمرین استقامتی کوتاه مدت به عنوان ادجوانات در مدل واکسن HSV-1 و دوره های یادآور آن بوده است. فعال سازی این سلول ها نشان دهنده فعال سازی بیشتر سیستم ایمنی به دنبال استفاده از دوره کوتاه مدت تمرین ورزشی به عنوان ادجوانات بوده و تأیید کننده تأثیرات ادجواناتی دوره کوتاه مدت تمرین استقامتی در این مدل واکسن بوده است.

ویروس HSV-1 در آغاز التهاب در لایه اپیتلیال ظاهر می شود و پس از پایان التهاب در گانگلیون های حسی عصب سه گانه در سیستم عصبی جای می گیرد. با تضعیف ایمنی میزان ویروس دوباره فعال شده و از گانگلیون های حسی عصب سه گانه فراخوانده می شود (۱۷، ۲۰). نشان داده شده که ویروس HSV-1 با آسیب عصبی می تواند خطر بیماری آلبایمر را افزایش دهد (۴). ایمونولوژیستها به دنبال تولید واکسن برای ویروس هرپس و افزایش کارایی این واکسن هستند.

با توجه به پایین بودن کارایی واکسن های تولید شده استفاده از ادجوانات ها همواره مورد توجه بوده است. ادجوانات های اگزوژنوس می توانند اجزای شیمیایی یا میکروبی یا ترکیبات زهردار باشند (برای مثال لیپوپلی ساکارید و پروتوبیوتیکین) و کار کرد طبیعی آنها به وسیله سیستم ایمنی ذاتی افزایش می یابد که متعاقباً سرعت و اندازه پاسخ ایمنی اکتسابی را افزایش می دهد (۱۸). با اینکه افزایش ساخت ادجوانات های اگزوژنوس استفاده شده باقی ماندن تأثیر واکسن آن کمتر می شود. ایمونولوژیستها در پی استراتژی های جدید و افزایش پاسخ ایمنی به وسیله ادجوانات های اندوژنوس بوده اند. ادجوانات های اندوژنوس عواملی اند که از طریق سلول های مختلف بدن تولید می شوند و مثل ادجوانات های اگزوژنوس فعالیت APCs را افزایش می دهند که سرعت و اندازه پاسخ ایمنی را افزایش می دهند (۱۹، ۲۰).

استفاده از فعالیت های ورزشی به عنوان ادجوانات اندوژنوس در ده سال اخیر مورد توجه قرار گرفته است (۱۲). فعالیت های ورزشی با توجه به اینکه عوارض جانبی هم در پی ندارند، می توانند به عنوان ادجوانات مؤثر واکسن ها در نظر گرفته شوند. مطالعات محدودی در این زمینه در حیطه ایمونولوژی ورزش انجام گرفته است. اما تاکنون مطالعات انجام گرفته به دوره های کوتاه مدت تمرین استقامتی برای فعال سازی ایمنی اکتسابی توجه نکرده اند. همچنانی استفاده از فعالیت های ورزشی به عنوان ادجوانات در دوره های یادآوری واکسن هنوز بررسی نشده است. پیشنهاد شده است که ۲۴ ساعت پس از یک و هله فعالیت ورزشی با شدت متوسط مونو سیت ها، نوتروفیل ها و سلول های کشنده طبیعی به حالت اولیه خود

برگردند (۱۳). به نظر می‌رسد فعالسازی سیستم ایمنی اکتسابی هدف نهایی واکسن‌ها باشد که از طریق ایمنی ذاتی این فعالسازی انجام می‌گیرد (۴،۱۸). فعالیت‌های ورزشی استقاماتی با توجه به اینکه فعال‌سازی سیستم ایمنی ذاتی و تغییرات هورمونی را ایجاد می‌کنند، می‌توانند تحریک‌کننده مناسبی برای فعالسازی ایمنی اکتسابی باشند (۲۱،۴). استفاده متوالی فعالیت ورزشی استقاماتی در هفت روز متوالی فعالسازی مداوم ایمنی ذاتی و بنابراین اثرگذاری بیشتر بر ایمنی اکتسابی را در پی داشته است. فعال‌سازی سلول‌های تنظیم‌کننده T می‌توانند تأییدکننده فعالسازی سیستم ایمنی در پی استفاده از تمرین ورزشی کوتاهمدت به عنوان ادجوانت باشند.

در مطالعات استفاده از یک و هله ورزش به عنوان ادجوانت واکسن، اغلب تأثیرات ادجوانتی یک و هله ورزش مقاومتی با توجه به تأثیرات برون‌گرای آن مورد توجه بوده است. اثر ادجوانتی واکسن آنفولانزا با استفاده از پروتکل برون‌گرای مقاومتی مشاهده شده است (۲۲،۳). با وجود این تمرین استقاماتی با شدت متوسط نتوانسته است باعث تأثیرات ادجوانتی در واکسن آنفولانزا شود (۱۵). بیان شده است جزء برون‌گرای فعالیت‌های ورزشی مقاومتی سبب آسیب ساختاری به عضله اسکلتی می‌شود که نتیجه آن فعال شدن ایمونولوژیکی عضله اسکلتی و آزاد شدن عوامل خطر مانند IL-6 است (۲۴،۲۳،۶) که واسطه اثرات ادجوانتی ورزش هستند. با وجود این، بیان شده است عضله اسکلتی در حال انقباض منبع اصلی IL-6 در گردش در پاسخ به ورزش است. در عضله اسکلتی در حال استراحت محتوای mRNA IL-6 بسیار پایین است، با این حال مقادیر اندکی از پروتئین IL-6 قابل اندازه‌گیری است (۲۵،۲۰). با این حال افزایش ۱۰۰ برابری mRNA IL-6 ممکن است در پایان دوره ورزش دیده شود (۲۷،۲۵،۱۷). نکته شایان توجه آنکه بیشترین مقادیر IL-6 عضلانی و سرمی در پی ورزش‌های استقاماتی بوده است (۲۶). بنابراین به نظر می‌رسد برای فعالسازی ایمونولوژیکی استفاده از فعالیت‌های ورزشی استقاماتی ارجحیت داشته باشد؛ همچنان که در مطالعه حاضر مشاهده شد. با وجود این استفاده از انواع تمرینات ورزشی با شدت‌ها و مدت زمان مختلف و در واکسن‌های متفاوت به بخشی از پرسش‌های موجود در این زمینه پاسخ خواهد داد.

نتایج پژوهش نشان‌دهنده افزایش معنادار سلول‌های تنظیم‌کننده T در پی استفاده از یک دوره کوتاهمدت تمرین استقاماتی به عنوان ادجوانت در مدل واکسن HSV-1 بوده است. افزایش این سلول‌ها می‌تواند نشان‌دهنده فعالسازی سیستم ایمنی در پی تزریق واکسن باشد که تأییدکننده تأثیرات ادجوانتی یک دوره کوتاهمدت تمرین استقاماتی بوده است. مطالعات بیشتر در زمینه تأثیرات ادجوانتی

در فعالیت‌های ورزشی با شدت و مدت زمان متفاوت و با واکسن‌های مختلف به بخشی از پرسش‌های موجود در زمینه تأثیرات ادجوانی ورزش پاسخ خواهد داد.

منابع و مأخذ

1. Koelle DM. "Vaccines for herpes simplex virus infections". *Curr Opin Investig Drugs*. 2006;7(2):136-41.
2. Whitley RJ, Roizman B (2002). "Herpes simplex viruses: is a vaccine tenable?" *Journal of Clinical Investigation*. 110(2):145-51.
3. Gallican WS, Woolstencroft RN, Guarasci T, McCluskie MJ, Davis HL, Rosenthal KL (2001). "Intranasal immunization with CpG oligodeoxynucleotides as an adjuvant dramatically increases IgA and protection against herpes simplex virus-2 in the genital tract". *The Journal of Immunology*. 166(5):3451-7.
4. Janeway CA Jr, Travers P, Walport M, et al (2001). "Immunobiology: The Immune System in Health and Disease". 5th edition. New York: Garland Science.
5. Petrovsky N, Aguilar J.C (2004). "Vaccine adjuvants: Current state and future trends". *Immunology and Cell Biology*; 82, 488–496.
6. Edwards KM, Burns VE, Ring C, Carroll D (2006). "Individual differences in the interleukin-6 response to maximal and submaximal exercise tasks". *J Sports Sci*. 24(8):855-62.
7. Viswanathan K, Daugherty C, Dhabhar FS. "Stress as an endogenous adjuvant: augmentation of the immunization phase of cell-mediated immunity". *Int Immunol*. 2005;17(8):1059-69.
8. Edwards KM, Burns VE, Adkins AE, Carroll D, Drayson M, Ring C (2008). "Meningococcal A vaccination response is enhanced by acute stress in men". *Psychosomatic medicine*. 70(2):147-51.
9. Edwards KM, Burns VE, Allen LM, McPhee JS, Bosch JA, Carroll D et al (2007). "Eccentric exercise as an adjuvant to influenza vaccination in humans". *Brain Behav Immun*. 21(2):209-17.
10. Long JE, Ring C, Drayson M, Bosch J, Campbell JP, Bhabra J et al (2012). "Vaccination response following aerobic exercise: can a brisk walk enhance antibody response to pneumococcal and influenza vaccinations?" *Brain Behav Immun*. 26(4):680-7.
11. Rogers CJ, Zaharoff DA, Hance KW, Perkins SN, Hursting SD, Schlom J, Greiner JW (2008). "Exercise enhances vaccine-induced antigen-specific T cell responses". *Vaccine*. 3;26(42):5407-15.
12. Pascoe AR, Fiarone Singh MA, Edwards KM (2014). "The effects of exercise on vaccination responses: a review of chronic and acute exercise interventions in humans". *Brain Behav Immun*. 39:33-41.
13. Gleeson M. "Immune function in sport and exercise". *J Appl Physiol* (1985). 2007;103(2):693-9.

14. McGeachy MJ, Bak-Jensen KS, Chen Y, Tato CM, Blumenschein W, McClanahan T et al (2007). “TGF-beta and IL-6 drive the production of IL-17 and IL-10 by T cells and restrain T(H)-17 cell-mediated pathology”. *Nat Immunol.* 2007;8(12):1390-7.
15. Letterio JJ, Roberts AB (1998). “Regulation of immune responses by TGF-beta”. *Annu Rev Immunol.* 16:137-61.
16. Davis JM, Kohut ML, Colbert LH, Jackson DA, Ghaffar A, Mayer EP (1997). “Exercise, alveolar macrophage function, and susceptibility to respiratory infection”. *J Appl Physiol* (1985). 83(5):1461-6.
17. Steensberg, A. Keller, C. Starkie, R.L. Osada, T. Febbraio, M.A. Pedersen, B.K. (2002). “IL-6 and TNF-alpha expression in, release from, contracting human skeletal muscle”. *Am J Physiol Endocrinol Metab* 283: E1272–E1278.
18. Coffman RL, Sher A, Seder RA (2010). “Vaccine adjuvants: putting innate immunity to work. *Immunity*”. 29;33(4):492-503.
19. Gallucci S, Lolkema M, Matzinger P (1995). “Natural adjuvants: endogenous activators of dendritic cells”. *Nature medicine*. 5(11):1249-55.
20. Rock KL, Hearn A, Chen CJ, S1hi Y (2005). “Natural endogenous adjuvants”. *Springer Semin Immunopathol.* 26(3):231-46.
21. Woods JA, Vieira VJ, Keylock KT (2006). “Exercise, inflammation, and innate immunity”. *Neurol Clin.* 24(3):585-99.
22. Edwards KM, Campbell JP, Ring C, Drayson MT, Bosch JA, Downes C, et al (2010). “Exercise intensity does not influence the efficacy of eccentric exercise as a behavioural adjuvant to vaccination”. *Brain, behavior, and immunity*. 24(4):623-30.
23. Molanouri Shamsi M, Hassan ZM, Quinn LS, Gharakhanlou R, Baghersad L, Mahdavi M (2015). “Time course of IL-15 expression after acute resistance exercise in trained rats: effect of diabetes and skeletal muscle phenotype”. *Endocrine*. 49(2):396-403.
24. Molanouri Shamsi M, Mahdavi M, Quinn LS, Gharakhanlou R, Isanegad A (2016). “Effect of resistance exercise training on expression of Hsp70 and inflammatory cytokines in skeletal muscle and adipose tissue of STZ-induced diabetic rats”. *Cell Stress Chaperones*. 2016;21(5):783-789.
25. Pedersen, BK. Febbraio, M.A. (2008). “Muscle as an Endocrine Organ: Focus on Muscle-Derived Interleukin-6”. *Physiol. Rev.* 88: 1379-1406.
26. Pedersen, BK. Fischer, CP (2007). “Physiological roles of muscle-derived interleukin-6 in response to exercise”. *Curr Opin Clin Nutr Metab Care* 10: 265–271.
27. Fischer CP (2006). “Interleukin-6 in acute exercise and training: what is the biological relevance?” *Exerc Immunol Rev.* 12:6-33.

Adjuvant Effect of Short Term Endurance Training on Activation of Regulatory T Cells in HSV-1 Vaccine and Its Boosters

Mahdieh Molanouri Shamsi^{1*} - Afsaneh Jamali² - Mehdi Mahdavi³

1. Assistant Professor, Department of Physical Education and Sport Sciences, Faculty of Humanities, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran 2. MSc Student of Exercise Physiology, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran 3. Assistant Professor, Medical Immunology Department, Pasteur Institute of Iran, Tehran, Iran

(Received: 2016/10/30 ; Accepted: 2018/02/13)

Abstract

The effect of chronic and acute exercise training has been investigated as a vaccine adjuvant in some studies. The aim of this study was to assess adjuvant effects of short term endurance training on activation of regulatory T cells in HSV-1 vaccine model. 24 BALB/C mice were divided into 3 groups: control, vaccine and vaccine plus short term endurance training. The activation of regulatory T cells was determined after spleen cell culture with ELISA method. One-way ANOVA was used for data analysis. The results indicated a significant difference among the groups in regulatory T cells activation ($P<0.05$). Tukey post hoc test results showed a significant difference between control and vaccine groups with vaccine plus short term endurance training group ($P<0.05$). Results of the current study showed that increased regulatory T cells activation following short term endurance training was considered as an adjuvant. These results suggested that short term endurance training as an adjuvant may enhance vaccine efficacy.

Keywords

Adjuvant, endurance training, herpes simplex viruses, regulatory T cells.

* Corresponding Author: Email: molanouri@modares.ac.ir; Tel: +982182884683